

IESVS

MARIA

HOSPES OCCITANVS
COMOEDIA

1784

1784

THE
HISTORICAL
AND
GEOGRAPHICAL
DESCRIPTION
OF
THE
CITY
OF
LONDON
AND
MIDDLESEX
IN
THE
YEAR
1784

Hospes Ocitanus.

Comedia

Prologus.

Hanc quod Licta nova faceret fabulam, id in primis reli-
giōe perripit sibi, ne quem ex suis legum ires Spectatoribus,
Cum alienū errorem caput, et vitium notat. Ut enim quisque
se amat maxime; ita notissimum Pudet sibi parvi: neque ulli
adhuc quod novum, adictis comici salubus, et convicijs, ad Compo-
nendos mores animus adiecit suum. Huiusmodi Consilium reli-
quis idoneum scriptoribus, nostro necessarium est vitium, quod ne-
que sibi, neque oratio condendat corrupta, nec laavis iouis, Unde
hominum benevolentia paratur atque exanimibus. Divco Oci-
tanum Hospitem a vestris abhorrentem moribus in senam in-
ducit, qui Lany Cetera, uno laborat vitio, eoque non ita tenui:
Sapientium iudicium consulas. Ab inveniunt. Et tunc in mano ho-
minem invasit opinio, quam mori ius tenuit, nihil ad Patriam
suam eximendi Ceteras Vices, Indicia, mores, atque artes exote-
ricas; omnia demum torrens sibi, Cetera si caripias Patria. Quod
Italiam veteri plenus fudit, una cum quatuor lustrat, in homi-
nem satis versatū incidit, cui dum gloriā de opere insipienter
proferat. At Natalis prohiū atque virtutes, et contra exoticas
elevat, in primisque Italas vices habet, Penas suā insipientis
insiquis decit. Nam proferat quod recantare iussit, et
vixit eorum, quod de provincia venditaverat sua, sedum omniū
ignavis, de quibus iudicium liberat, Reprehensus est. Quod res
quemadmodum evenit, opere et prologum eos diligenter cognos-
cere, et si quid minus recte, minusque concinne dixerit in hac
Comedia offendenti, ne vestro humanitas nobis deideretur facie
consilio optimo.

Atropes Ocitantia
Comedia

Tabula Interlocutores

Oligorius
Pamphilus
Lichlomeadius
Verummius
Agalmapius
Syriscus.

Lezonenius
Eugenius
Dijstias
Darius
Srenarius.

Actus I

Scena I

Oligorius, Pamphilus, Syriscus.

Oligorius.

Urbem prope lustravimus Pamphile, neque quidquam adhuc Oc-
tantis se obiecit mihi, quod equis parvis Ocitanie, aut Aquitanie.
Nihil proclanum sapit, sedibus nihil humilis, ornatus nihil
vulgaris; libere tantum non jacent: Enidionis Indium Ilus:
quano viget

Pamphilus

Uide sis, ne nimis Latine amor plus quam se abripias, ne vend-
centur, ut decet, Senas. Nam mactentur in plura incidi, quo-
rum splendor laud meritorum aciem perstrinxit mea: Pro-
de reliquis tibi sileam, tibi, quae in praesentia invisimus,
neque exiguis opibus neque vulgaribus ornatis, neque hu-
milibus adibus nobis se se commendat.

Oligorius

Degeverem a Patriis moribus quatenus nunc proximum sentit.
Verum, si sapies, Pamphile, non longe abest, ut Latine Scen-
tiam imbuas. Huiusmodi morem nobis natura quodammodo indi-
dit, ut quaecumque eorum sedulo Latine scitis, aut facitis, maxi-
me despiciamus. Longe clavis ingenio ad omnia idoneo donat. Primum
propterea sermone suavis, elegancia vix, ultra discipulis aliis:
que doctibus, adinde nobis consilium est, quae propter nihil aliud
figerent, nisi ut contra externam gentis invidiam nos regamus.
Itaque qui aliena, progitat, sua elevat.

Pamphilus

Animum tuum plane teneo. Morem sane gravate geram. Numquam lugentium alloquendi copia se dabit ingenium. Parvum proferam.

Clonius

In tempore sermonem inieisti de lugentio, cuius consuetudine sane peris et anque exites velim. Nam si qua inter vos necessitudo intercesseret, cloneretur in sua studia, animum alienus traheret. Vereor autem ne suis blanditijs et doctis dotis, lugentius te irretiat, et circulum circumveniat. Artifex ut conjicio, nimis est.

Pamphilus

Quam lae super re curam geris, hanc fac omnino deponas. Obsequenti animo nihil novis latius praesertim cum seniorum consilium admovent.

Clonius &

Quidcirca ubi Peroxenio diu quatuor indarvit, numquam inde lateri sit teneo, desinens, numquam copulis annis, numquam sermonem ducens. Quamprimum Peroxenius aderit, ille personam negligens, quanti res Venetas optineat, mirabitur, quod socii faciant, me idcirco pabul, iudicium videbit meum. Verum novi qua arte suam eludam Venetam. Italos homines subornavi duos, qui sed in Batavia atque Gaibania vixisse diu sonant de rebus omnibus edoctos homines. Bonum opera atque elegantia opportune utar. in Oratoris meae fidem perinde ac Vestis aduam: vestis amplioribus exaerabunt, propterea Batavia decora Italos vero laudes detrahet, ne melioribus durandum est, quin fidem inveniant; siquidem nisi ventus cogeret, namqua exsternas Provincias pro suis efferebat.

Pamphilus

Factum optime. Interdum sportulas optimas parva, ne cenam Oratio frigat.

Clonius

In promptu summi sunt, si vero signis, eos acersitos velis. Ut nullam injiciant moram; spe optima esse iube.

Signiscus

Factum puta. Pedibus vovabo viam.

Scena II

Clonius, Pamphilus, Peroxenius, Lugentius, Dauius

Clonius

Nisi fallor, vos Peroxenium sonat: nunc Alipio sonant: dum est meo. Ipse profecto cum gnato dedit.

Peroxenius

Ex quo libem lustrasti satis, magnificè de ea sentire te existimo:
Neque ademptam eam laudare velis, in qua omnes conveniunt, ni-
hilum, et dignitate, et pretio paucis primas concedere.

Eligonus.

At dumtaxat ij sentiant, qui nondum Ocitaniam lustraverunt
aut ij, qui ex Patrio limine exsulerunt ne, pcedem quidem nullum
sermone in tota Ocitaniam tan humilis pagus est, qui cum hac
libe, non certet. At Ocitaniam splendore nitet.

Petoscenius.

Nonis nos.

Eligonus.

Itaque, et incute.

Petoscenius.

Equidem valde vereor, nam ut ex verbis Coniugio tuo, videtur
tibi homines omnino idonei, quibus satis aperte imponas.

Eligonus.

Quid ita?

Petoscenius.

Mira de rebus tuis animo elato canis: aliena vero tantum non
perfundas, atque sumi sternis.

Eligonus.

Veritas ubi est, cessari non potest.

Petoscenius.

Quin immo nihil est veritate, struimus, que se hominum vitiis oc-
cultis se sepe subtrahit.

Eligonus.

At de pluribus movere, Ocitaniam Cetero nihil est potius, pum
ter, namini gravio, nullis obnoxius dicibus, nulla appetitas
spernis, et quod maxime mirum est, vedatio estiva omnino
tenuis.

Agnes.

Imo nulla, ut ultimar, primis consentiant.

Petoscenius.

Quinammodi hospes nullum, novit in rebus modum, omnia
summa, modum nihil.

Eligonus.

Te tunc vero quid uberior? plus vice simplici in singulos hirs
fatis educit, suos, avara nemini, nunquam fallax, constans
perpetuo tibi.

Petoscenius.

Beato n' insulas moras esse Tabulas ad hunc usque diem
putarant. Nunc denum tunc, ubi terrarum nitent.

Eligonus.

Italum vero illum ubique variunt, hic frugum inops et
vauu

vaunum: illis vero prae-rupsum lascis, abque appenim: modo insurgit
Turbo, modo fada Compeoio, que omnia. Peruunt, abque d'luunt: melius
Naturae nobis consuluit, que omnino calamitatum expertis nobis i'ndoluit
agros.

Asplenium.

Aut sic basilis nos Iustificat, aut nobis iniquus Iuppiter in Occidentem
largus se omnino exhibuit.

Panus.

Petroxeni, si huiusmodi Bojars, ut ~~hic~~ ^{hic} cepit, alia quæ perclara Parvas
me, vobis dimissum velis. Nemo Cuiusvis Inveniam, omnibus Cassus
malis.

Ceroxenus.

Cave Sione spem ingenti prelio inanem emas
 O. Lianius.

Liquoribus.

Daue, miserere me. Qui qui Veni ^{tu} ~~visto~~ in ~~gloriam~~ alio quandoquidem ed
natus es Patriam, in qua frequentissime bellum indicitorum est Venti
preq. venit inopia. Nulla hic vis ~~Alisium~~, nulla ~~Asipensensem~~, ~~obio~~
nidrum, que apud Nostros vulgaria sunt, hic pretium maximum. Arti
ficum qui ~~Dapes~~ condiant, rarus admodum usus ~~est~~: ac si quemo eorum
offendas, is a summo aduersus est. h.

Ann.

Lo Libentius Patrios relinquam lares. Si enim est ventri provisum, atque
Salva omnino res est.

Petroselinus.

Aciene, sane hospes, ubi ab Ocitanis eadem exultat Opulosam navit
 tuos, ne, si tibi revera se res habet, spectares. De alienis ut Lippus iudicat
 de suis, ut Argus. Quidem cum nuper ad macedum venisti, non me tibi
 innumeri suppeditarij, letarij, lanij, coqui, pastores, aucuppes concurrerunt
 obviam; quos Curio ac Titius a te dimissisti verbis male accepit, qui
 tunc cum magna spes esset in Ocitanij hospitio adventu, ingentem legem
 dispecuniam, parsimoniam huc afferebat; ne Oculis quidem adiciat
 perotibus, atagenis, militarijs, alijsque id genus stilibus, ut vere diceret
 se nihil omnino sperasse in huiusmodi foro.

Leprinus.

Nihil est, quod dissimulem, Porro mihi fateor, inculco exquisitissimas ^{et} epu-
las, atque edulia, me hic, atque illuc opulenter haurire, verum in Tabulis depi-
ctas, atque adumbratas, in ipsius rei ^{Locum} specie exponere.

Payus

Depot. Eligonius naves obsecro habere, Nichil transsit de suaviorum odo-
re. ~~Officiis~~ ^{is} quem affluam, eo officis, ex pascibilibus, ex Antiochenis quos
cum offitio. Per idem rogo, ut Forum me. Nasum faciant.

Pezomachus.

Quos Locum hominum nequitia devenerit, exemplum sine capio, venio
nequitia

nequa sit rebus fides, quas pati ex invidia nequeunt offitas putant
contendunt quovis ignore: exspecto, quam mox ad Soris suffragium
ventendum sit. fides ne ultenus se creat: oculis fallunt odoratos labi:
vix, factus tunc nullus est, quid ne de rebus Occitanis, ita sentire pnt:
dentur licet.

Scena III:

Petronius, Oligivius, Eugenius, Pamphilus Pichilomendus
Bijrhias Dams. ex.

Petronius
Equus meum deduxit domum cuiusmodi homines Patrifamilias omnino
ignosco?

Oligivius
Pichilomendus ac Bijrhias familiares mei, quos olim in Occitania nove-
ram, cum peregre ex Italia venissent, veterem amicum adveniunt.

Petronius.
Reveror ne quid illi subit: omnia movebo, ut si quis est pateat.

Pichilomendus
Simul atque rumor de adventu tuo ad nos pervenit in vlam nos dedimus
gratulandi quod bonis avibus, ad cuiusmodi Gras appuleris neque Ita-
liam. ^{iam} ~~Reveror~~ sperare requeris, tamen si longe dispares Occitanis.

Oligivius -
Hecis officij teneor, quam qui maxime: recte memoria teneo, quam
quos ~~Reveror~~ vos propteritis cum olim in Occitania fuissetis, nihil
eorum exiit. Tunc, quod eadem sententia maneat: animus meus viget

Pichilomendus.
Reveror oculis, penitus ac si adesset, pulcherrimus Hortus, arbori-
sima vianum spatia, marmoreis strata lapidibus,edium magnitudo, do-
mesicus nitor, et cultus, civium liberalitas, hominum, ingenium quibus
ita tenebam, ut nioi rem familiarium cura aliter monuisset, Patriam
non reperissem utique.

Petronius.
O hominis satis impudens comperi, pergat, ut libet. Ne ille, sedes ad con-
sult, ubi mures ferrum redunt.

Bijrhias.
Pichilomendus parvus, laudator est Pichilomendus, non recte optimat.

Pichilomendus.
Mensarum vero apparatus nihil vidi majus.

Bijrhias
Immo ingentius.

Pichilomendus
Auro, et argento nitebant omnia.
Bijrhias

Inimò adamantibus.

Pichilomendus.

Lucebant abria perinde, ac Solis Regia.

Bijthias.

Atque acerbè magis.

Pichilomendus.

Eae omnibus vobis partibus conquiruntur epule.

Bijthias.

De diem etiam contra Omnes vobis partes.

Pichilomendus.

Ab ipsa pendens argentea peris romata Porticu.

Bijthias.

Quin ipsa Culina frigis Auleis nixes.

Pichilomendus.

De vivam, nisi eae ludo quatonio, tamquam eae Trojano equo exfugis.
De hoc existime. Quid enim potest fieri plenius? Inveniantur
sanè auras conclusas. Virinis salibus, usque laborantes, dum ignis fer-
rum molliat. Hec enim, quamprimum inflatus concludam. Hec, ut nos,
artem probe cadui.

Oligorius.

Quidnam ne huiusmodi alibi vobis vidiose contigit? Sicut in Floren-
tinae Italiae partibus?

Pichilomendus ne in speciem quidem. Omnia pro Civitatis fastidium
movens.

Oligorius.

Atque. Nonne aut Venetis?

Pichilomendus.

Omnia quae longissimo intervallo proxima.

Oligorius.

Quidnam vos Tellus genuit non ne Veneta?

Pichilomendus.

Bijthias. Utique Veneta.

Oligorius.

Quid ni secundior Oratio, de vestra Urbe instituitur?

Pichilomendus.

Ne verbum quidem supra id quod res est, effari liceat.

Oligorius.

Excipisti ne, Peroxeni, ut sentiant huiusmodi homines non Inquilini ve-
rè Indigene de Italia? Vti eadem, atque ego, de Civitate sequuntur. Non
erit ut veor fides eorum suspecta tibi.

Pichilomendus.

Offa monet.

Oligorius.

Habet, quid nunciet, non quid officiat, de voto res cecidit. Dunc ipse eo liben-
ter parat, ubi dudum me nonnulla transigenda negotia, et scribendos etiam
superveniunt habere, in Civitatem, in quibus Iurem Comendatorem
de

De rebus hodierna huc à me gestis feliciter.

Peroxenius

Magno huiusmodi exultat victoria tibi. Italoni ingenium non satis nostris.

Eligonus

Deusio quæ sibi intussum, et sub lingua immurmurat. Vicem fortassis volebit suam. De deo, Peroxenius, nec Patris invidias meæ. Quam fors tibi videri obtulit, in ea vivere libens huc. Quam primum adero, atque ut pergam hospitiis tuo.

Peroxenius

Ut libet, Eligoni, neque opera, neque labore. Deero tibi.

Senæ IV. v. m.

Peroxenius, Eugenius, Darius. Vm.

Peroxenius.

Sibi beatus Eligonius, non elusit autumans, sine emigravit, venum dudum detestati detum. Qui ad venerant, artem prof. dentur paraviticam. Vocem venalem adiacerunt pretio. Quo maiorem pecuniam donec, eo soluta mendacia regerant. Quo partior ex loquentia minori sonant. Se ubique fuisse iactant, omnia visisse, Orbis ne angulum quidem sibi esse additum. Ita hominibus minime malis os quam se pime sublinunt.

Darius

Pappone Pergopolis quidem effudit grandia, plenus gloriarum victor cum bello redijt, ac tanta de Britania recedunt, perinde ac si huiusmodi Provincia lateret condita ultimo in Orbis sine.

Eugenius.

Munda res erat audire homines, ut pro se quisque projicere ampullas grandiores, certaret.

Peroxenius

Dave, ad hanc rem quam paro, tua opus est a te ad quam Natura refert. Nit satis.

Darius

Recte ajs. Herum huiusmodi Arte nulla elicias via, nisi per suavitatem videtur culine trahat.

Peroxenius.

Animum levilem nostri omnis deest timor. Interea sedulo adverte ingenium ad ea quæ te velim. Probe sis, quam studiosus nostri sis Versumris, qui in hac vicinia nuper condidit Domum. Et cum adhuc esset Annos triginta natus, iussu parentum in Aquitaniam, atque Caisaniā conigravit. Unde nuperis diebus redijt. Et optimis artibus, preclarum excoluit ingenium, ut neque promptius, neque flexius audita facile invenit. Italiam maxime amat, totus in eius laudibus est. Obsecro, nequeis pati, hunc hominem verbis convenies mdis. Actus Eligonij reica, hominis ingenium docet, ac deinde cum Accersit ad me velis. Neque insuper nihil. Quid velim, satis intelliges.

Darius

Dauus.

Ecce teneo

Peroneni

Alia adhuc mandata superant quae conficias, ut Atrix nostrae exisimatio-
ni omnino consultum eas, Pichilomendij ac Pijvix fides sentanda pe-
cunia est, ex animo si res cedat iei Achilio Teperao. Non ex iudem
peto ut recubent quae recitaverint. Satis habeo si minus ac minus cen-
tones faciant. Si levius laudes efficit crepant.

Dauus.

Arrides consilium, atque, ut spero, bonus non deest exitus, si modo lan-
guis pecuniae, sis: clanculum adhibe doming, blande, passabor auro, adigam
precibus. Nichil de hac fraude effluet. ^{At} Hippocratis agat vires

Peroneni

Ergo age, Dauus, matura rem agredi.

Dauus.

Et hospitem etudam probe, vide quid animo gaudis. ^{Ar}rid.

Peroneni

effave sane

Dauus.

Davi ingenium si recte teneo, acuti et fallacia ~~val~~ valet, nunc ergo quo-
niam sedat opportunitas, ipsi uti, pravo, Tunicam servilem ^{etiam}
servilem asumam. ^{Idem} simulabo me olim agnovisse in Gaibania
Oligonium, cum eo sepe alloquutus. ^{Idem} ^{et} ^{per} ^{negat} ego Deum, atque honi-
num ^{idem} ^{testator} ^{Gaibaniae} ^{deserviam} ^{Ardes}, atque. ^{Opida} atque
adeo ipsius Oligonij Nomini, Parentes, Avos, atque. ^{Aravos}, quoque
magis in re neganda ^{perstat}, eo hominem urgeto magis, atque. ^{Co}
^{ratione} ^{fatigabo}, donec ne. ^{Trinere} quidem audeas.

Peroneni

Nihil auri versutius: ampla stipes donaberis, si recte conficias.

Dauus

Dauum exequiam totum, non deest tibi Interea ad Verhummi Do-
mum iustitiae iter.

Scena V.
Peroneni Eugenius.

Peroneni.

Oligonij petulans Animus, atque. Oratio impudens, satis portuspecta tibi,
Eugenij, animum ad id consilij applicuit. Penas fallacis ut vos dabis.

Eugenij

Ingratus eius Pampylus, sane indolis adolescentulus Rarij nil monis
esset, opportune se se contulit, neque ad verum. Patis Penam doli.
quibus est, neque eius hidiosum se se praesentis.

Peroneni.

Quoniam

Quoniam Eas Annis natura moribus finxit utrumque parem, velim
ut necessitudine cum eo iniret. Scium te illi dantes, blandis atque
eius exploras animum, Preter ne sentias de Italica Provincia de-
citanti ne rebus totum se se adixerit. Iurabit ne in Patris verba
Viri parti faveat. Vbi adolescentuli mentem apte deprehendens,
omnem lapidem movet, ut verses in quamlibet partem velis. Si
sponte sua, quo impellis, inclinabit, indolem pueri probam. Tu sen-
tentia plaude. Sin vero ad Tuam sententiam docilem se praebet, utique
munusculis hominem incipias agere, bellaria, spe, largire, et ceteris
et est vana fallas scilicet capere.

Eugenius.

Qua arte puerum circumveniam, satis superque docuisti: haec in re. Eui
vero Industriam meam argumentum habet.

Peroxenus

Nihil Peroxenus beatius si sic quoque, Fortuna, viderit.

Eugenius

Tandem aliquando modum nequiae facies Oligonius.

Peroxenus

Tu vero apertum Tempus arripe, quo Sampsonem, absente Patre, omnino
vacuum offendas.

Ecena VI. Am.

Peroxenus, Eugenius, Oligonius, Sampsonius, Vertumnus, Pichilo-
medius, Bithias, etc.

Peroxenus.

Eae iterum Oligonius cum Parascitico prege. Non ne supercilios ille
Eugeni penitus abraas malitiam ostendit, atque recordem caliditatem cla-
mitant. Verum more Vertumnus advenit, qui hominem versabitur
laetissimus. Ita ne mature Oligo n. curio cum gravibus animus sua libe-
rasti?

Oligonius

Advenit ingenio nihil diu. Scit enim uno eodemque Tempore in unda-
las rubeas excurrere, uti vitra conflantur, atque exsoluntur, quibus
nihil in Occidentia vulgarius, in Italia pretiosius. Preterea in
nonnulla Simulacra, atque Tabulas, a singularibus, ut a jebant artificibus
elaboratas, oculis indici, qui venustioribus assuet, ac Patri exotica fastidio
habent.

Peroxenus.

Pulsans fores, equum in limine Vertumnus opportunè advenit. Non
molestè gerens ut arbitror, Oligo, hominem mihi amicissimum, atque eni-
miosisimam alloqui.

Oligonius.

Inimò nil gratius accidit: Deometra, enim cum Deometra, ex veteri pro-
verbio, Deonia bene: mihi preterea gratulor, quod eximus Iudicem veni-

meum tandem aliquando sum nactus
Perseus.

Secipio, atque profiteor, Oligori, tibi rem fore cum homine cordato satis.

Oligorius.
Pichilomendi, atque Bithia centum nume linguis opus, atque ampullis,
testibus vobis utar. Quoniam de Simulacris, et Tabulis Italici Cratōnem
exorsus fueram, in eo insistam. In quos privatas, ac publicas amici me
deduxerunt, ut ipsi, atque facti operis artificum, nunquam mirarer satis.
Verum res omnino aliter accidit: oculos via dum intenderam, cum vide
ac plane impostitum picture, genus alio avertit.

Verrumnius.

Suppe exadito oculos hunc habes, qui de celeberrimis artificibus huiusmodi iu
dium ferat.

Oligorius.

Qui datur alibi, est, sepe, semit vulgata. In Occitania, ac reliquis proci:
mis provinciis maxima fabulantur, et ex antiquissimis, ac penitissimis
opificum manibus prodierunt, quae ad Italiam nihil.

Verrumnius.

Verba ne Itali homini dare, putas è bone Oligori, quibus huiusmodi fabulas im
pune canas.

Oligorius.

Tedes producam Bithiam, ac Pichilomendium, quibus de Tabulis Occitanis,
recte a primis constat.

Verrumnius.

Testibus comicis nulla fides. Quos amplius Armas Occitaniam totam, peragravi,
nihil de eas latuit.

Oligorius.

Pichilomendi, ac Bithias importunum silentium tibi, Oligori laboranti
adeste.

Pichilomendius.

Ne vivam, si vel latum loquor à veritate discedit.

Bithias.

Occitanis tellus fert omnia.

Verrumnius.

Fabulans hic finis est. Italici pictoribus, etis notis, nihil prestantius. Titianus,
Paulus Veronensis, Michael Angelus Bonavosus, cum sibi pepererunt escrimatio
nem, ut citra iudicium sint Argumento. Aut Occitanis ipsi, ac reliqui vicinorum
Regionum incolae, qui Italici, Aquis, et fabulis, fervere coeque, his penè inanisima
istae atria perveniunt. Deque adhuc satis habent, nisi omnia extorqueant, ad id
insaniam Italici rebus ingant.

Oligorius.

Idi desinas Patigesse iniurias mecum ius se rapiam.

Verrumnius.

Veritas aliter ad id parit.

Oligonius

Nos tam leve, quod ipsa iniuriat.

Peroxenius

Qui Camerinam movit vicem dolet hanc. Si Quirani quid splendore
sit, cultu, emulione, in primis ^{nihil} ~~est~~. Quid aliena in Urbe selecti
in sortibus caudici degit?

Oligonius

Recte quod tunc tua, aliena pensabis prius.

Celerianus

Nemo recte iudicat, nisi prius Patrii fastidium equat.

Scena VII

Oligonius, Peroxenius, Davus hospiti forma gerens. ~~ad.~~

Peroxenius

Saepe fuerunt fores, Eugenii, Davi Vicariam operam gerere.

Eugenius

Quis pulavit fores? Vir Quirani Oligonium convenit, cumque alio:
qui ad eum venit.

Peroxenius

Domum ad meum velis.

Davus

Quoniam inter nos veris notitia admodum est, inde adeo, quod a pueris
aliquando eadem in Urbe, ac vicinia vivimus, propterea me interesse
existimavi, uti prius Heneras atque de adire, neque paulo per alioquo
fui.

Oligonius

Neque os hominis, neque vocem memoria senex facies omnino nova audit:
agnosco nihil.

Davus

Genum vicissitudo, ac coeli mutatio oblivione parit, venum in mentem
revoca, cum ad ipsa pueritia te Patrii fastidium caperet, atque in ea pro-
baret nihil, videret Italiam tibi in casibus, hodiecum, quam iterum, ac saepius
mecum communicaveras.

Oligonius

Et ut pueritiam totam Animo viduum reputo, nihil huiusmodi veniis
scor.

Davus

Ne id quidem, cum dentidem deplorares, Vobis Auguste, Scimus, operes mayo-
res desiderares, no videris quidem probares, neque ibi conflasser, ut potest quod uni-
versos excipiant. ~~Ad.~~

Oligonius

Rectius enim vero suscitatio. Namque ego mediocriter nihil unquam eorum
conspexi, quid hominis sis, unde adveniens ubi visceris omnino me laes.

Davus

Parvulus noster, cum, apud, Amos alloquendi mihi saepe se occasio dedit memini
cum gravior diceret Italos artifices, ac Sarcinatos Altaxivi perinde, ac si. Qui
tamen nihil eorum egregie pignoret, in aumullis huius museum frequens venit
ut etiam Imperatorum numismata quorum plerumque ex Italia adveniant,
operam daret.

Eligonus.

Id unum memini aumullis meum in numismatis conquirendis fuisse etiam de reli-
quis ne per nebulam, quidem quidquam velordor.

Herennius.

Boni. Hoc homine nihil festivius ea dumtaxat meminit, quae in. Et huius ho-
norum, et deus edunt, quae, vero eius laudem minime faciunt, obliteravit omnino.

Darius.

Coenari aliquando, cum patribus meis, mensas magis gaudere ornatu, quam festi-
tis. Namque magis ab arte, quam a Natura laetor, quia.

Perrenius.

Darius. Huiusmodi negotio confit. Eae Eligonium trahit.

Eligonus.

Facilis vera misceat, ut ingenias, sedem: adeundum mihi est, ne Iustus videat.

Darius.

. Nam vero, fasces licet

Eligonus.

Ad id minus, nisi me sine propriam.

Darius.

Occitanti. Hospiti alloquatur fugio

Eligonus.

Quisquis is es, migrandum est.

Darius.

Tecum. Adversus agum, ni alio concedas.

Eligonus.

. Hinc facere.

Darius.

Quoniam eundi. Certe, et in eos deducam meos

Perrenius.

Inianiam. Laus, prope prior, hospiti hominem excepit, deinde mihi nec deul-
cere cum desistam, ut illam deinceps. Eligonus

Actus II

Scena I

Eugenius, Pamphilus.

Qui ex quo gessit animus, Pamphilus, tecum remota arbitrio pau-
lisper.

Pamphilus.

Lugenerus.

Pamphilus

Purpureus.

Pamphiles

Lugemine

Pamphilus

Lycerinus

Pamphilus

Cygnus

Pamphilus

Ohi Patria est, ubicunque ^{est} bene. Haec Urbs nihil potius. Est unde animus
 bees unde veram virtutem parës. Rurſus ratio ſapientia, honeſta, Civium conſue-
 tudo mirum, quantiſque ingenia, atque officia, adornant denique atque ampli-
 ficant omnia composita.

Eugenius.

Deus, ut reor, nostris largus faues.

Pamphilus.

Nihil minus quod sentit Animus id promit Oratio.

Eugenius.

Quamvis quantus nihil nisi sapientia est. Per genitum ut deatorem suum iuro, quod nihil invito dulcius audit mihi conspectu tuo. Neque quidquam meum sine tua re, quam eo caveri neque si quidquam gratia.

Animus tuum perspexi. Nec voluntas mea, tibi deservit, ut mea sine Oritanium domicilium repetens, hoc quod auguror. Istam maneat Italiam.

Eugenius.

Dies noctesque fido conjunctus latere, cum vivere amem, cum deam.

Sibens.

Pamphilus.

Eidem. Idem si ~~liber~~ adiciam animum, ad idem si subebit rejiciam.

Eugenius.

Parentis longe venientis Orationem excipio.

Pamphilus.

Propterea migrandum est mihi, ne quis forte Cyrono rem tota denunciet.

Ubi interit, Eugenius et Pamphilus ovas manent.

Eugenius.

Ante me dimidium meque te sequitur, non etiam sequitur altera.

Scena II.

Petronius, Eugenius, Petronius Dams.

Quid Eugenius in Portu innotens?

Eugenius.

Conspicui cepas molestiam deambulando fletu.

Petronius.

Dave res belle cecidit tibi. Graus Oritanium hospitem adhuc latet.

Dams.

Aque, ut spero, latebit diu; quin etiam dedit hominem per servus paro. Do. Num recte disposui. Animum nocte versari integra.

Petronius.

Dissero queso.

Dams.

Reveror, ne quis post Scenam latet Primarium plenus, qui dicto citius rem ad hospitem referat. Explorare prius angulum omnem debet. Equis ne in limine aderit? Equis ne Petronium compellat. Nunc enim vero premere fraudem semper licet.

Petronius.

Tu vero, Eugeni, preme rem silentio. Hypocritam te fides quid.

Eugenius.

Instar sacro no. Cereis mihi enunt, quod Dave, nuntiave nuntiaveris.

Dams.

Sibens

Si bene Oligorij ingenium ac fiduciam teneo, antiqua numismata,
in scriptis marmoreis, ac simulacra legere in primis videt. Nulli par-
cit pecunie, dum ea coemat, si usquam rescat ea latere. Ego subornavi
Stachianum, qui simul et se mihi deferre nonnulla vetustum simulacrorum
videre, ut grandi pecunia emam. At Mercator adit, singula fragmenta
pertractat, oculis enutritis inspiciam, denique de pretio, ad Stachianum con-
veniam. Oligorius non deest fatigare precibus, ut sibi emptionem conde-
dam, magni muneris loco, se id habere. Ego primis conditionem rei-
ciam verbis gravissimis; ubi ipse instabit, atque urgebit iterum ac sepius,
me demulcent, ac fleat, paulisper premeferam, donec propter importu-
ritatem, homini manus dabo.

Oligorius numerabit pecuniam, quod Stachianus mecum divideret, demum ubi
Stachianus sibi paravit autumet, nova Testamum vetera inveniet. --
Peroxenius.

He, He, He, o versutum Caputulum auspice Mercurio nactus, cui si
velis Titio, donatus ab his pileo.

Damus.

Adis animum, lere, largis promissis tuis. Ante ipse es, atque astu:
Imperatorum numismata, que preclariora habentur, fingenda sunt,
fabellæ mille conditis, ingens pretium enagerendum.

Peroxenius.

Damum Lausaniam, Polybius, Suetonium interdum commemorat.
Suppositis eandem locis rebus, ut videtur, os, atque labi ad probe inducenda
hæc. Crystallina sentem expedies, ac dextera appones Oculorum.

Damus.

Ad hæc animum iamdiu erudit, En tibi Lens Crystallina, quod mihi no-
vius reliquit Patruus, ea in primis utar, supercilium afferam graves.

Peroxenius.

Quale Catonem deceret

Damus.

Elit.

Peroxenius.

Tene, ne artificum nomina, que Athenis excoluerunt.

Damus.

Omnia esse libello quodam excipit, ac memorie mandavi.

Peroxenius.

Nihil Omnino astum effugit tuum.

Pena IIII

Oligorius, Peroxenius, Damus, Agalmagius, Pamphilus,
Eugenius

Damus

Dauus

Quid in Tempore Oligonius aduenit. Mox Agalmapium, procland
Patrium opperiar, propediem ager Tabula.

Oligonius

Ne cui animo in te alieno abipere videar, hic meus adventus suspicio-
nem omnem abstergat velim. Deum in gratiam omnis redeo.

Dauus.

Non satis intelligo quomodo reconciliatam gratia dicas quod nunquam indu-
tatam scio.

Oligonius

Et magis gaudeo.

Dauus.

Enim vero doleo, quod diutius tecum morari non deher mihi. Patrium
enim, quam primum expecto quocum mihi agendum est de rebus litera-
rijs.

Oligonius

Sibi molestum est, auditor non importunus intereo.

Dauus

Vulgaris utriusque res est. Vereor enim, ne si quid effluat, in me isthuc
cudat faba.

Oligonius.

Eidem Cuitaniam tenes.

Dauus.

At cave ne temere quidquam . . .

Oligonius

Unda Vellus dehiscat prius, quod quidquam excidat.

Eugenius

Agalmapius, ut fallor adeas, sarcinulas lumenis gerens duas: artificis oz, atque
incedum habes.

Dauus

Quam modo memineras, materis adfuit. Eugeni, mone hominem ut in
tam portum se ac huc conferat.

Agalmapius.

Admiratione ac videra, que imperasti, in promptu sunt. Omnia antiqui-
tatem reddent, atque annos Acotio

Dauus.

Sarcinulas ergo expedies.

Agalmapius

Quaeque ex his Admirationis Confutatio. Leges Constant.

Dauus

Ator rem ipsam probas. Imperator Peronius Bibunihz potestatis.

gitor.

Agalmapius

Integer thesaurus est. Atque omnia perclara rara.

Darius.

Facies adversa exhibet vultus, sacrificij genus. Ad eos impules, vici ma,
verbera aliisque ad id spectantia.

Olionius

Quid sentis de huiusmodi simulacro?

Darius.

Plenus Mercurij ipse est. En Virgo. En inter se mutuo compleri an:
quis, en talia. O Dive. Mercuri mihi adsis, dextramque rapacem admove.

Olionius.

De huiusmodi uno quid dices?

Darius.

Hic lacrymatorius est, ubi profusa funem in quatuor interitus lacrymas
conderent.

Olionius

Parce! miranda enim vero res est, fortassis adhuc funereus intus nata:
Et liquor.

Darius.

Sic potest: vendi, si unquam recudes, in auras solutus ab ipso

Olionius.

En Torio Annonis forma, en veteris Gigantis occiput.

Darius.

Agalmappi, omnia coemere in animo est. De pretio altercatio nulla si
modum serves, ac Teneas.

Agalmappi

Decem centena mille sestertium minimu preum est venditio huiusmodi
aeque atque mera largitio est.

Olionius

Magnas enim vero a te hospes officio accipi. Verum adhuc ingenti superest
locus. Si enim ex hac emptione dederes, ac me in sui locum sufficeret, summa
fletes acies officij tuis.

Darius.

Ab Hercule etiam prius extorquebit, quod a me huiusmodi monumenta,
quibus, omnino immorior.

Olionius.

Eandem pecuniam sumam, quod ipse erogas eandem Agalmappi numerari
ne non piget.

Darius.

Neque si opes Italicas proponeres, animu quidquam flecteres. Stat
omnino coemere, si Coelum vult.

(Olionius) Divas, vel partem mecum.

Darius.

De finitibus quidem distrahere licet, omnia domestica. Musgo adixi.

Olionius

Difficilem.

Difficiliorem hominem vidi nunquam qui ita duxerit meum aperit. O Le:
zoceni, exprobra huiusmodi (pro animus, perentia, versa, mulis, mani-
bus, pedibusque obnitere, ut rem excoquas. —

Peroceni. —

Quis tibi omnia concedo aliquando, Oligorio. Haec non deerunt tibi
et quidem potiora, quae emas alibi Italia. Sed huiusmodi ut ita dicam,
scabes. Menatorent docto, qui in annos singulos huc ex Trevia vim magnam
invehere adest.

Dauus

Ergo ne tam venustum mercurium (palladium) tam formosum Marcium si-
mulacrum ad Oligori manus migrare sinam?

Oligorius. —

Ca. paguasti animus Peroceni paulisper deditur.

Peroceni.

De gratia tua ingrata sit, mature annue, Oligori. Tuum demerere, qua:
solummodo omni pando velle.

Dauus. —

exorasti Oligori, Agalmapius tibi numismata sua distulit decem cen-
tenis mille scelerum, ut convenimus.

Oligorius

Idem multo factum, partem pecuniae altera sub vesperam ipse stram al-
teram vero quam apud Insuperitum deposui, prope diei numerabo. Invenit
Agalmapi, straboni sit iste annulus, quem deinde recepta pecunia fac-
it rescribas.

Agalmapius.

Tandem aliquando confectis negotiis est. Abire sine licet, Oligori, sub
vesperam est compositum adero.

Dauus.

Te sequar Agalmapi. Quidam enim artifices me Domi manent. Oligori,
triumphas, Caetan praetans monumentis Caetaniam Londano Padram
escoria.

Oligorius

Admihi sui liberalitas, nunquam memoria excidet, neque exigamus ab Oligo-
rio gratiam fere.

Scena IV. am

Oligorius Peroceni, Lugenius, Pamphilus,

Oligorius

Quam animo huiusmodi exprobratione lausent, Gratia multa
exprobras. Sed: totus exilio, quam primus in Padram redire adorna-
re. Ideo, si verumis meribus diis nil ultra pecc

Pamphilus

Ita ne mature ad Patros me meo rediens lares & Parens. Vix Italia me
limine salutarium cum eum conspectum desiderare non iubes.

Oligorius

Patris familias munus ad vend Domesticam procuratorem iamdiu me in-
vitas.

Pamphilus

Dauus

Laucorum mensium mora nihil vobis incommodabit. Adde
deinde amicum, vir satis fugi ac prudens, cui sumam rei discedens
mandasti. Et quare. Patris familias supplebit vices.

Orogus.

Nisi sevi presentia urgeas, omnia turbare solent.

Pamphilus.

Heu, nisi amicum de summi duceres heri loco.

Orogus.

Reverente enim vero virum est, neque non posse inperitiam ex quo in-
cessit. Sicut Venetis morandi admodum ne. Patris quidem imperio
cedere valeas.

Eugenius.

Alquando virtuti ipsi Vitij nomen imponimus.

Orogus.

Infantis parentis est iudicare, quatenus virtuti, ac vitij sit modus.

Eugenius.

Res etiam novit sumam in sumam esse iuniam.

Orogus.

Ergo Pamphilus rem cum Eugenio habuit, ut ille corruptus esset. Videret
ut imperium Patris, exmonet cum eo inquit. Pamphile, dissimule li-
cet, et caute amicitiam regas, sed de tandem prodit.

Pamphilus.

Quid tibi velis, nihil mehercule intelligo.

Orogus.

Patrem elusisti satis, patuit Orogus. Eugenio tuum invenit animus.
Patris fastidium inducit, rediunt odio laces.

Pamphilus.

Quare inquit sunt Patres in omnes adolescentes indige, nequeque ipsi
non probant, vitio alienus vertunt. Nec consuetudo Eugenio, ut Patris
fastidium, me ille consistere diutius mones. Verum ipsa adolescentia
indoles perit ut quid inhumanitas aliam ad quatuor velis.

Orogus.

Adquam effugies, ut te verberes, Eugenio te renes, eius obsequi. Indis
parasti.

Eugenius.

Quam cuique. Indidit Natura in equales facultas ac studium, ea
me ad Pamphilum unice applicuit, animo bene morato, qui eggi, eo mi.
qui discernere novit proba, etiam ignotas amicus est.

Orogus.

Adas in naves nectis, nihil est amore ingeniosius, unde deprehendi-
mo.

Eugenius.

Cui ratio, atque equitas faves, is tibi ingeniosus est satis.

Ptolemeus.

Adentione

Assentior ad quod animus mille suspicionibus obnoxius est. Desine
 Olyonj ultionis. Pampphilus ire reprehensum suum si quis precabimur ab
 eo esse paternam odium in ordinem adulescentulj dices. In vero
 in latu suspensum esse audio nihil, noli importuna severitate Teusculi ani-
 mum protervere, ac deperire.

Olyonius.

Pampphile, Peroceni autoritas, et consilium efficit, ut leni ingenio in se ef-
 sem, propterea omnia obliuiscor, si in postmodum operante, nequa obliu-
 scendi occasione obijcias, minime impune ferēs. Interea intro meum conce-
 de.

Perocenius

Tamē nullo erat animus Olyonj componere, nequa us pias dēveres.

Eugenius

Quum abijt, qui mihi fuerit interminatus, adeo est uenerat ira animi.

Perocenius

Dandum velim mecum conueni, atque Vertumini, qui buscu ^{coena} cognat
 velim in Hypothine. Coena enim Olyonj pecunia quodam. Ad opimas in-
 struit.

Eugenius

Deo te sequar.

Actus III

Scena I.

Eugenius, Pampphilus, Olyonius.

Pampphilus.

Affatim verborum dedimus, Eugeni, Olyonio. Propterea qui fuerit re-
 ditus in diem abijt. Peroceni ^{Autovitas}, Gratia sua potestate plena
 ac versutij ingruens avertit malum.

Eugenius.

Spes huiusmodi vix per accessit, nec eam meo in te amor suasio, qui cer-
 tis in re amici incerta carnit.

Pampphilus.

Ferte mihi consilium per te est, ea voto res ^{audet} huiusmodi morez su-
 am mēcum ferēs. Nam quantum domesticum Olyon, ac Alterna mori-
 sitas sine id totum Temporis suadum, claudum ex oculis Patris cla-
 bar. A quo suspensio de re ipsa incitat, fabulis non deest locus quam in-
 genium deprimere est ferat.

Eugenius.

Nihil temere audeas, rei rationem prius explorat, deinde impetias mi-
 si sum factū est continuo opus.

Pampphilus.

Supra Olyonem sapio.

Eugenius

Periculum, unde modo exasimus, prudenter me docuit. Tunc

Eugenius.

Deprehensus est, locus effugio nullus superest inter laenos, et sacra Panyphili.

In potissimas tibi partes me deducis, mane sub vespere, in navalia, non in sequentibus diebus, alia quae adhuc lustranda sperant, iubebis spectare.

Eugenius.

Male consulit tibi, qui ^{omnia} ~~antia~~ non ante prospicit, mox homines clamore adoriatur.

(Eugenius) ut libes, ^{per} ~~malem~~ dum per Patrem licet.

Eugenius.

Deus si Panyphile scire cum Eugenio, illud scita sunt tandem omnia, exsuppeto. Non temere Eugenio orationem suspectam habui. Vix me contineo, Panyphile, quin tibi scandalis continuam caput, et totum acerbis: videtur inperitum Patri parum: regavit factum: peieravit: equum periculum gravissimum omnium est, iterum se ad scelus comparat, animus fingebat suum. En proclama indoles, en prodi mores, en ingenium addidit Patri, nate celat malum animum. Verum improbitas diu regi non potest, quin se exponat, impune non getres, cum comitabit dolus. et efficiam, ut in posterum omnis fallacia ratio, ex animo excidas.

Eugenius.

Eugeni, Parentum te esse nemi dicit, Panyphilem, quoniam, pudore et libe. vultu liberos retinere, latius esse credo, quam metui.

Eugenius.

Si ne Eugeni adhuc fervere in pueri perniciem, panto porinde ac si nondum perideris satis. Panto autem Eugenio caveris, tanti presagionis, ne tuam in amicitiam se daret, ab si dicto quis, per quod ang, in praesentia perditum non deferens.

Eugenius.

Dono verba quaeso, Eugeni, neque enim iudicio, quid auge, sit, cur mihi succenseas, Arguit Panyphilem alioquin non prohibuimus: nihil iniquius puto, quam in Nature leges praesent, a qua nihil alienius est, quam humanam societatem evertere, ut Panyphilem gratificaret. Mores, epas, horripiti denique iura monebant, nihil te iungere conatabat tuo.

Eugenius.

Ad hoc dico, nam illud in tuo sergialis plurimum potest, Vendo.

Scena II: *Manu*

Eugenius, Panyphile, Pichilomendius, Eugenio, Panyphile, Severianus.

Pichilomendius.

Hic huiusmodi, sedusi hominem alloqui se gestentem.

Eugenius.

Edisserere, sedes quae velis.

Severianus.

Srenanius, operam suam tibi praebeat, cum modo navalia, quae publicae
officinae argentariae per me paraverunt tibi, propterea ad exigendum de more
sistem, et adij.

Clitorius.

Et magis ac magis iram concives mihi, ad ventu tuo nihil potius. In Italia
huiusmodi consuetudo viget exigendi stipendia, exulat ab Italia, cuius mori
bus utor.

Pichilomendus

Sei misero mihi aucto est. Vereor enim ne quid Italia apparet mali. Si
enim nullum pendere quatuordecim praebeat. Sed ad vestim res redijt.

Srenanius.

In Italia, cum his Italianis moribus vivas. Propter quam quod si Srenam ap
stipendia, avanis neget, nihil metueris superesse, unde nasteram vitam Italianam.

Clitorius.

Se teruncium quidem emunges mihi. Nihil enim mihi religiosius est La
tis moribus, quos modicum servo.

Srenanius.

Quenam istae religio est, his quibus debeas praebeat non pendere?

Clitorius.

Italicus datus est huiusmodi institutio, ut vendi stipendia in horas singulas
et hospitum loculos exauriendos.

Pichilias.

Comitum ingenium renas. Se prout magis ac magis, impensius pecuniae
pudet.

Srenanius.

Minus utendum est. Nihil exendunt lenius. Clitorius, ne matres mihi
que debet pendere, vendi criminalium triumviris. His autem illis qui ut
Patrii retinendis moribus mirum quantum addicti sunt, ita seculo in eos
inquirunt qui in eos peccant.

Clitorius.

Stendo omnino non sum pecuniam enim ad Srenanum impendi in mer
catis nonnulla numismata, ac marmorea nederam.

Srenanius.

Et, ut se res habes inveniendo est argentum tamere.

Clitorius.

Non ita pumex est andas, atque Clitorius.

Srenanius.

Omnia miscebo, donec ad pecuniam adigam.

Clitorius.

Idem, sedis.

Srenanius.

Quid quod in bonis habes, avertam velis, notis.

Clitorius.

Bona verba quippe. Ne perdere enim omni ratione parat. Ad Srenanum
acutus.

Ad leuocentum nunc te dimittam. Qui de suo pecunia numeros non
potest uideri enim inter nos necessitas mea ad omnia mihi prestanda pa-
ratus est.

Brenarius

Quino vero nō omnino beati. Facto igitur opus est.

Chorino

De iuribus pargo, si vero si libet sequere, quia posthac Occasionem
calviam peribunt, proinde nunc eam arripiam.

Sirena lucy

Libens, Oligori & Equar.

Lipinas

Pamphilus hoc ad vis. ac meum interiori custodi. Latus.

Scena. **III**: *nuova*

P. chilomendius, Bijdr.

Agencies & -

Pichilomeniscus.

Quod ad *Oratorio* pertinet de *gnatonicam* operam relinquit, oratio flau-
bat plena, ac *virgata*. Dunc vero *lauescuntur* ^{et} *uisceribus* *nichi*. *Agret*
lingua, *torpes* *adimus*; *Quidam* ^{re} *quidam* *modo* *laudibus* *eferebam*. *lum*
mis.

Bijdragen

Bijdragen.
 Ex quo spes pecuniae evanuit, nescio quo pacto omnia, in peius mihi se
 sentio.

Pichilomendus.

Alto in verbum, (Gloria deservam) palam Proximum sequere
Bischof.

Bignonia.

Ita quædamque artis præcepta nos docent, ubi spes datosi muni refulgent,
illius devotionis illud est.

Lucenius.

Quo nactenus meras Plateras & fabulas.

Philomenus.

Nisi istae recites, abradi ne utiqua pecunia possit.

Birds.

Secuti ingenium nostrum abque lassitudine hominum. m

Вуценица.

Quoniam ergo Obligatio superest, ne nuncius quidem, alio vertenda esset.

Farlowensis

Quam primum, atque adeo e vestigio. 8

Eugenius

Quin Proscenio se credi, opibus valet, largus est Axi, Vigonium

Deludere Audite.

Bijthias.

An Tempore money, que de Ocitanis dicimus, belle recar:
sabinus, ut iros Eligius agnoscat odium.

Eugenius.

Ad vero Eligius ira ad doctor Tyrumpet.

Pichilomendus.

Bene habet. Alia pecunia estanda erat, ut sibi nostra
constaret Gratia sui.

Eugenius.

Quod si Peronensis fieret pecunia sekas, idem Laurentina ma:
neret facta.

Bijthias.

Nihil minus.

Pichilomendus.

Non preterquam quod nihil huiusmodi a Peronensis natien:
cum nobis est, ipse preterea eundem civitas est, eundem
vicini, et hunc nos amat.

Eugenius.

Amor nisi, cui re alga profectus est vilior.

Bijthias.

Non ego sane ita sentio. Nam Peronensis ita debet ut qui
madame. Cum Peronensis cum Eligio, et Strenano.
Gem dignam fore, et Achinnis sentio.

Scena IV. Actum

Eligius, Peronensis, Strenanus, Eugenius,

Pichilomendus, Bijthias, Pamphilus

Peronensis

Quandocumque referissimam argenti est Ocitanis Pro:
vinia, ut predias, quod ita ea bene instructis in Italiam
Regionem satis, ut vicini, inoppem profectus eo ventus
est, ut ne Appem quidem Strenano vendendo sit.

~~Eligius~~ Pichilomendus.

Dama, ut nosti, sua per mendacia crescit, nec de Ocitanis
que minor ulhaverat, omnia ad re consentiunt.

Eligius.

Perdum hominum genus ex quo accepit mihi esse pecunie mi:
nimum, desinit. Signa, quo me inoppem errat regio.

Peronensis.

Ita de reliquis rebus Ocitanis estimatio est.

Bijthias.

Rele iudicas, omnia eodem metrum. De
Eligius.

Dij Latij vestram fidem. Cuius laboranti consulite.
 Quantum in me fuit, id totum ad eius dignitatem contuli.
 Et eloquentiam, supercilium, pecuniam, necne vestra ius-
 res prospicere ne quid detrimenti capiat. Nichilomendi per-
 portio bonis latens, ut inoto capio, rei Cuius favore, pe-
 cunia donabitis.

Nichilomendius.

Inattonis ventrem nullo promissa alunt.

Inenarius.

Interea neque Olyonius, neque Peroceniis pecuniam pendit
 Olyonius.

Quid hoc Inenarius fingi importunius potest, qui peninde ac
 si me tenuisset, periculis, nullum colligendi pecuniam modum
 fuit.

Peroceniis.

Ergo nec Amphitruo, Davalium, nec Bellii apparatus
 structura, nec Antifidius numerus, ac varietas animus huius
 in admirationem venit.

Bithias.

Cuius huius facile prestat.

Peroceniis.

Illud a Nichilomendius videri adhuc non sentis?

Olyonius.

Est animo vera venora loquar.

Nichilomendius.

Henissima.

Peroceniis.

O gentem Cuius Beatam, cui nulla doli suspicio iusto.

Bithias.

Quasmodi laus potissima huius Regionis est, quid erat
 lupinis discent, necit se cernere.

Olyonius.

Adhuc dudum fraudem, vendit eum me innoxio simulare la-
 tis esse duci, ac me met regere.

Peroceniis.

Paulatin Nichilomendi, ac Bithias, sequi patere incipiunt
 offa non amplius monent. En supercilium salit. Item huius
 conieci auctore expromam Olyonio. Ex quo Olyonius argens
 locuti non sonant huius, nec Nichilomendius nec Bithias
 preclara Cuius creant, neque huius ipse videm, ut
 modo. Plebas, latens veni eam gerat.

Olyonius.

Est. Longa peregrinatio nihil reliqui pecuniae fuit
 amplius.

amplissima Tamen in Occitania praedia sunt unde in singulis
Annos decem Centena milia Coronatorum redeunt mihi.

Peroxenius.

Ita ne vero Bithias?

Bithias.

Neque ego rationem subdaxi, neque de aliquo quidquam cuiusmodi
aliovi. Neque constat unum, et quod certum est consilium
capere, nisi Pukilomendi operam pensaveris, e lumine tuo elan-
culum abibimus.

Peroxenius.

Conicio quid in auras insusuraverit Bithias. Olyori, i te de-
sistere Tandem parant cuiusmodi sicofphante quos suborna-
verat, rem iamdiu subodorabar, ex argumentis plurimis ac silen-
tiorum premere licuit, donec constaret optime.

Olyorius.

Alieno solo nihil nequius ubi quidquam necit invidia pati, ni-
hil boni consulas, nihil laudi Tribuas, virtutis ac vitij vocabula
promiscua sunt. Migrandum est, nimis hic se ferre. Sanyphi-
le omnia quae inveni necessaria sunt cura, sine me sine liti-
tatione prospiciam.

Scena V. m

Agalmapius, Olyorius, Peroxenius, Sanyphilus, Eugeni-
us, et Titi.

Agalmapius.

Ad noctem ex compositis adsum, ut alteram praedij partem enu-
meres.

Eugenius.

Vereor ne sirium mulgeas. Annus est, dum hominem fango,
atque urgeo, ut aliquid de pretio emungam.

Agalmapius.

Quidam rationem tui, quae vellet nobis argentum, extorqueam.

Eugenius De nihilo nihil.

Agalmapius.

Olyori, tibi cum homine rem esse, cui non ita facile imponas
de nisi e vestigio argenti pendas, suppellectilem omnem in propria
nulli rei parvam.

Olyorius.

Quam expectadam ab Occitania pecuniam semper fecisti. In-
terea accipe Sanyphilas ad Trepesitum eas defer.

Agalmapius.

Item ex Trepesitij Venetis cuiusmodi gaudet nomine solus
deprehensus est. Curabat de ppe facile facere hominem de ppe
vane

ac spe vana produere.

Arenarius. E.

Quin immo ea manibus ^{meis elabi} comparat enim videri in Patriam, in diem
Gastium.

Agalmapius

Quum numquam adeo ad quem confugiam, neque cum datur in qui-
vere. Dum enim me alio verto, hic interea vereor ne clanculo
cadornet fugam.

Agalmapius

Nun enim vero perij, undique circumvenior, ne Latius huc vepe-
re, neque hic morari dictus existimatione integra. Nihil con-
silij suppetit. Exigendum est tamen. Animum: vultu celandus. Dilex.

Agalmapius

Quis ita ut libet, Amice. Quarendae pecunia est.

Arenarius.

Ad propeorem substituo iter, qui huc domus hospitijs Ceitanijs
dimittat, atque omnia diripiunt.

Leroxenius.

Nisi mature consulis Agorij, quae tibi indineat gravis tempestas, vides.

Agorijus

Ad moror, in ege nil habeo.

Leroxenius

Lues ergo in Corpore

Agorijus

Quidi. Tu enim vero Leroxeni, neque opere neque consilio
mihi deis velim, quos in locos nostros sit, iuxta meum intelli-
gis. Te veluti Avam, ac Procatorem Caro.

Leroxenius

Immo ibi nunc sum, et usque dudum id egi, nisi Arimij fal-
sit meus, optimus sane Consilius in mentem venit.

Agorijus

Accepi animus nunc verè vivo.

Leroxenius

Molestus huc accipias velim.

Agorijus

Quando salutem affinas, Susceptio gravabit nihil.

Leroxenius

Abhorrere animus lingua seget.

Agorijus

Ac porro Tandem aliquando disscere

Leroxenius

Is servus meus est, astu ac versutij potens.

Daurus.

En Occitanus Hospitem nostri nos. Itego sum qui modo emptiōe
numismati permissi sūt, qui apud atque Avaros suos cognoram
in Occitania. Sicut Venetis finibus, nunquam exulerim, sed
fabulam concinavi. Quia est festus datus. His tunc Ducis h. Leo
h. h. h. ne ego ad imponendum Occitania Hospiti sum facit
Lampadius.

Ecce deo ad idum, ecce omnia ad Aulicū Composita, nulli op-
probrio pariter, nulli iniuriā. Delectata sunt Amicia, ut nuda
superstet Corpus, id maximum malum detest.

Peroxenius

In integritate omnia redeant, una salinodia precepta id potest.
h. h. h. ne malum prave sapiendo trahas. Vitium Latium
notum est. Lapis est Tonsoribus. Multa est eorum regere quod dicitur
patent.

Daurus.

Inaia etiam refutata precepta.

Peroxenius

Ingenium Latium vincendum est, nullus datur lanceando loqu,
circumventum me sentis evadendum, quod datur est. Accipite Italia
precepta redeant. Lopez Occitanus. Sicut uniceque homini suum
tributus est error, ita etiam regionibus suum vitium inest.
Omnia que infra lunam sunt, medio eorum bonis, ac malis consistunt.
De Occitania plura Geiui, quibus auctoritas veritas, de parvis am.
plu ducimus, de magnis, majora loquunt. Sicut Thonit de Italia
audibus delectat. Sed, inedito natura vitio, non adito peravimus,
servendum est.

Peroxenius

Excitat animus, omnia gestant.

Daurus.

Et utipote meam inventor, inceptor, perfectior Peroxe-
nius.

Peroxenius.

Hec dicit euseno, Balthem, calendum, res est. Dicit nihil, largius vo-
lucum apud. Agalmaji, ac Brenavi de meo dabitur.

Eugenius

Statim tibi, Lampadi, eoque me levans dolore sentio, quo tua de
causa premebar.

Lampadius.

Omni discipulus meus. Ausi tandem celum, ac mensam recipi.

Peroxenius

Idave convivium in omni, atque Occitania Hospiti sacro humile.
velis. Nos vero spectatores in omnes. Adis pariter nuntio dindit.
Qui Occitania Hospiti niram ac nova salinodiam referant, in omni
valere, ac secundis animis plaudite.

Finit.